

Регламент на Съвета (ЕО) № 509/2006 от 20 март 2006 г. относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Имайки предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и в частност член 37 от него;

Имайки предвид предложението на Комисията,
Имайки предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

Където:

(1) Продукцията, производството и разпределението на селскостопанските и хранителни продукти играе важна роля в икономиката на Общността;

(2) Следва да се насърчава диверсификацията на селскостопанското производство. Подпомагането на традиционни продукти със специфични характеристики може да е от значителна полза за селската икономика, особено в районите с по-неблагоприятни условия или в отдалечени райони, както чрез подобряване на дохода на земеделските стопани, така и чрез задържане на населението в тези области;

(3) За успешното развитие на вътрешния пазар на хранителни стоки, на икономическите субекти трябва да се предоставят инструменти, които да им дават възможност да увеличават пазарната стойност на продуктите си, като в същото време се защитават потребителите срещу неправилни практики и се гарантира честна търговия.

(4) Регламент на Съвета (ЕИО) No 2082/92 от 14 юли 1992 относно сертификати за специфичния характер на селскостопанските и хранителни продукти ⁽²⁾ определя сертификатите за специфичен характер, и терминът “храни с традиционно специфичен характер” беше въведен чрез Регламент на Комисията (ЕИО) No 1848/93 ⁽³⁾, който постановява подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) No 2082/92. Сертификатите за специфичен характер, по-често цитирани като “храни с традиционно специфичен характер”, отговарят на търсенето на консуматорите за традиционни продукти със специфичен характер. Имайки предвид разнообразието от продукти на пазара и изобилието на информация за тях, консуматорът следва, с оглед да може да направи по-добър избор, да има възможност да ползва ясна и разбираема информация по отношение на специфичните характеристики на тези хранителни продукти.

¹ Все още не е публикуван в Официалния вестник

² ОВ L 208, 24.7.1992, стр.9. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003, стр.1)

³ ОВ L 168, 10.7.1993, стр.35. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2167/2004 (ОВ L 371, 18.12.2004, стр.8)

(5) С цел на по-голяма яснота, терминът “сертификат за специфичен характер” следва да бъде изоставен в полза на термина “храни с традиционно специфичен характер”, който е по-разбираем и, с оглед целта на този регламент да стане по-ясна както за производителите, така и за потребителите, терминът “специфичен характер” следва да бъде дефиниран точно и следва да бъде въведено определение на термина “традиционен”.

(6) Някои производители биха искали да извлекат пазарна стойност от традиционните селскостопански продукти и храни, чиито присъщи характеристики ги разграничават ясно от сходни продукти и храни. С цел защита на потребителите, традиционно специфичният характер трябва да бъде обект на проверка. Такава една доброволна система, която дава възможност на операторите да направят известно качеството на даден селскостопански продукт или храна в Общността, ще предостави гаранции, че всяко посочване на определено качество в търговията може да бъде доказано.

(7) Етикетирането на селскостопанските продукти и храни се подчинява на общите правила посочени в Директива 2000/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно сближаването на законодателството на държавите – членки свързани с етикетирането, представянето и рекламирането на храни ⁽⁴⁾. Отчитайки техния специфичен характер обаче, за храните с традиционно специфичния характер следва да бъдат приети специални допълнителни разпоредби. С цел да бъде направена по-лесна и по-бърза идентификация на храните с традиционно специфичен характер, произведени в рамките на Общността, използването на индикацията традиционно специфичен характер или свързаният с нея символ на Общността следва да бъде отбелязвано задължително на етикета, като се предостави на операторите разумен срок за приспособяване към това изискване.

(8) За да се осигури съответствие и последователност, при храните с традиционно специфичен характер, производителите, организирани в групи следва сами да дефинират специфичните характеристики в спецификацията на продукта. Възможността за регистриране на храни с традиционно специфичен характер трябва да бъде предоставена и на производители от трети страни.

(9) Храните с традиционно специфичен характер, защитени в рамките на Общността следва да бъдат обект на проверки въз основа на Регламент (ЕО) No 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалните проверки извършвани с цел потвърждаване на съответствието със законодателството в областта на храните и фуражите, здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽⁵⁾, както и проверки за потвърждаване на това, че операторите спазват спецификацията на продуктите, преди пускането на селскостопанските продукти и храните на пазара.

⁴ ОВ L 109, 6.5.2000, стр.29. Директива, последно изменена с Директива 2003/89/ЕС (ОВ L 308, 25.11.2003, стр.15)

⁵ ОВ L 165, 30.4.2004, стр.1. Коригирана версия в ОВ L 191, 28.5.2004, стр.1)

(10) За да могат да бъдат защитени, храните с традиционно специфичен характер следва да бъдат регистрирани на Общностно ниво. Вписването в даден регистър също следва да предоставя информация на ангажираните в търговията и на потребителите.

(11) Националните власти на съответната държава – членка следва да разгледат подробно всяка заявка за регистрация в съответствие с минималните изисквания на Общността, включващи процедура по възражения на национално ниво, за да бъде обезпечено, че даденият селскостопански продукт или храна е традиционен и притежава специфични характеристики. Комисията следва след това да проведе проучване, за да може да бъде осигурен еднакъв подход към различните заявки за регистрация подадени от производители от държавите – членки или от трети страни.

(12) С цел да се подобри ефикасността на процедурата на регистрация, неоснователните и неоправдани възражения няма да бъдат разглеждани и ще бъдат уточнени основанията на които Комисията оценява приемливостта на подадените до нея възражения. Правото на възражение следва да бъде предоставено на гражданите на трети страни с правен интерес, при същите критерии както прилаганите към производителите от Общността. Тези критерии следва да бъдат оценени във връзка с територията на Общността. Имайки предвид натрупаният опит, трябва да бъде определен срок за консултации, в случаите в които са налице възражения.

(13) Следва да бъдат предвидени мерки за изясняване на обхвата на предоставената в рамките на този регламент защита, постановяващ в частност, че този регламент ще се прилага без да влиза в противоречие със съществуващите правила относно търговските марки и географските означения.

(14) С цел да се предотврати създаването на несправедливи условия за конкуренция, всеки един производител, включително и производители от трети страни, следва да може да използва или регистрирано наименование заедно с определена индикация и, където това е възможно, символът на Общността свързан с индикацията храна с традиционно специфичен характер или регистрирано наименование само по себе си, в случай че произведеният или преработен селскостопански продукт или храна отговаря на изискванията в съответните спецификации и производителят използва услугите на службите или органите за установяване на съответствие, съгласно този регламент.

(15) За да бъдат привлекателни за производителите и надеждни за потребителите, на обозначенията свързани със специфичния характер на селскостопанския продукт или храна следва да бъде предоставена правна закрила и те да бъдат обект на проверки.

(16) Държавите – членки следва да имат право да изискват такса за покриване на разходите.

(17) Необходимите мерки за прилагането на този регламент следва да бъдат приети в съответствие с Решение на Съвета 1999/468/ЕС от 28 юни 1999 г. постановяващ процедура за изпълняване на пълномощията предоставени на Комисията ⁽⁶⁾.

⁶ ОВ L 184, 17.7.1999, стр.23.

(18) Следва да бъдат въведени мерки за определяне на правилата в този регламент по отношение на заявленията за регистрация, които са подадени до Комисията преди влизането в сила на този регламент. На операторите следва да бъде предоставено достатъчно време за адаптирането на частните контролни органи и на етикетирането на селскостопански и хранителни продукти, продавани като храни с традиционно специфичен характер.

(19) В интерес на по-добрата яснота и прозрачност, Регламент (ЕИО) No 2082/92 следва да бъде отменен и заменен с настоящия регламент,

ОДОБРИ ТОЗИ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Обхват

1. Този регламент постановява правилата по които могат да бъдат признати храни с традиционно специфичен характер за:

(а) селскостопански продукти, изброени в Приложение I към Договора и предназначени за консумация от човек;

(б) хранителни продукти изброени в Приложение I на този регламент.

Приложение I по-долу може да бъде изменено в съответствие с процедурата цитирана в член 18(2).

2. Този регламент ще се прилага без да накърнява други специфични разпоредби на Общността.

3. Директива 98/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. постановяваща процедура за мерките за информация в областта на техническите стандарти и регламенти и за правилата за Службите за Информация на обществото ⁽⁷⁾ няма да се прилага по отношение на храни с традиционно специфичен характер, предмет на настоящия регламент.

Член 2

Дефиниции

1. За целите на настоящия регламент:

(а) ‘специфичен характер’ означава характеристиката или наборът от характеристики, които ясно разграничават един селскостопански продукт или храна от сходни продукти или храни от същата категория;

(б) ‘традиционен’ означава доказана употреба на пазара на Общността за период от време, показващ предаване от поколение на поколение; този период следва да бъде периодът обикновено приеман като едно поколение, т.е. – поне 25 години;

⁷ ОВ L 204, 21.7.1998, стр.37.

(в) “храна с традиционно специфичен характер” означава традиционен селскостопански продукт или храна признат от Общността поради специфичния си характер чрез регистрирането ѝ по условията на настоящия регламент;

(г) ‘ група ’ означава всяка асоциация, независимо от своята юридическа форма или състав, от производители или преработватели, които работят с един и същ селскостопански продукт или храна.

2. Характеристиката или наборът от характеристики цитирани в параграф 1(а) може да се отнасят към вътрешните свойства на продукта като негови физични, химични, микробиологични или органолептични свойства, към метода на производство на продукта, или към специфични условия , които присъстват при това производство.

Представянето на селскостопанския продукт или храна не се приема за характеристика по смисъла на параграф 1(а).

Специфичният характер дефиниран в параграф 1(а) не може да се ограничава до качествения или количествен състав или до начина на производство, определен в законодателството на Общността или в националното законодателство, в стандартите, постановени от стандартизационните органи или в доброволните стандарти. Това правило обаче няма да се прилага когато въпросното законодателство или стандарт са били създадени за да се дефинира специфичния характер на продукта.

Други заинтересовани страни могат да се присъединяват към групата цитирана в параграф 1(г).

Член 3

Регистър

Комисията поддържа Регистър на храните с традиционно специфичен характер, признати на ниво Общност в съответствие с този регламент.

Регистърът следва да съдържа два списъка храни с традиционно специфичен характер, в зависимост от това дали името на продукта или храната е запазено за производители, които спазват спецификацията на продукта.

Член 4

Изисквания по отношение на продуктите и наименованията

1. За да може да бъде включен в регистъра, цитиран в член 3, даден селскостопански продукт или храна трябва или да бъде произведен с използването на традиционни суровини, или да се характеризира с традиционен състав или традиционен начин на производство и/или преработка, отразяващ традиционния метод на производство и/или преработка.

Няма да се разрешава регистрация на селскостопански продукти или храни, чийто традиционен характер се дължи на техния произход или географски район. Използването на географски означения в наименованието ще бъде разрешено, ако не влиза в противоречие с член 5(1).

2. За да може да бъде регистрирано, наименованието трябва:

(а) да бъде традиционно само по себе си, или

(б) да изразява специфичния характер на селскостопанския продукт или храна.

3. Специфично наименование, както е посочено в параграф (2) (а) трябва да бъде традиционно и да отговаря на националните разпоредби или да бъде утвърдено от практиката.

Наименование, което изразява традиционния характер, така както е цитиран в параграф (2)(б), не може да бъде регистрирано ако:

(а) се отнася само за претенции от общ характер използвани от набор селскостопански продукти или храни, или за такива предвидени в специфично законодателство на Общността;

(б) е подвеждащо, като това в частност, което се позовава на явна характеристика на продукта или не отговаря на спецификацията и, следователно е възможно да подведе потребителя по отношение на характеристиките на продукта.

Член 5

Ограничения в използването на наименованията

1. Настоящият регламент ще се прилага без да влиза в противоречие с правилата на Общността или на дадената държава – членка, които уреждат интелектуалната собственост и в частност с тези, по отношение на географските означения и търговските марки.

2. Името на сорт растение или порода животни може да бъде част от наименованието на храна с традиционно специфичен характер, при условие, че не води до заблуждение относно естеството на продукта.

Член 6

Спецификация на продукта

1. За да може да бъде призната като храна с традиционно специфичен характер (ХТСХ), даден селскостопански продукт или храна трябва да отговаря на спецификацията на продукта.

2. Спецификацията на продукта следва да включва:

(а) наименованието на цитирания в член 4(2) продукт, на един или повече езици, като се посочва дали групата кандидатства за регистрация с или без запазване на наименованието и дали групата желае да се ползва от разпоредбите предвидени в член 13(3);

(б) описание на селскостопанския продукт или храна включващо основните физични, химични, микробиологични или органолептични характеристики;

(в) описание на метода на производство, който трябва да следват производителите, включващ, където е подходящо, естеството или характеристиките на използваните суровини или съставки, както и метода на подготовка на селскостопанския продукт или храна;

(г) основните елементи, които определят специфичния характер на продукта и, където е уместно, използваната референтна база;

(д) основните елементи, които доказват традиционния характер на продукта, както е посочено в първия подпараграф на член 4(1);

(е) минималните изисквания и процедури за проверка на специфичния характер.

Член 7

Заявление за регистрация

1. Само група има право да кандидатства за регистрация на храна с традиционно специфичен характер.

Няколко групи от различни държави – членки или от трети страни могат да подадат обща заявка.

2. Група може да подаде заявление за регистрация само за тези селскостопански продукти или храни, които тя произвежда или получава.

3. Заявлението за регистрация ще включва поне:

- (а) името и адреса на групата - заявител;
- (б) спецификацията на продукта съгласно член 6;
- (в) името и адреса на службите или органите, удостоверяващи съответствието с изискванията в спецификацията и техните специфични задачи;
- (г) документите доказващи специфичния и традиционен характер на продукта.

4. Ако групата е създадена в дадена държава - членка, заявлението следва да бъде подадено в тази държава - членка.

Държавата – членка следва да проучи всяко заявление с помощта на подходящи методи с цел да провери дали то е обосновано и дали отговаря на изискванията на този регламент.

5. Като част от проучването, цитирано във втория подпараграф на параграф 4, държавата – членка ще инициира национална процедура по обжалване, обезпечавайки подходяща публикация на заявлението и предоставяйки един разумен период, по време на който физически или юридически лица, които имат законен интерес и са установени или пребивават на нейната територия могат да подават възражение към заявлението.

Държавата – членка ще вземе предвид допустимостта на получените възражения с оглед критериите цитирани в първия подпараграф на член 9(3).

6. Ако държавата – членка реши, че изискванията на членове 4, 5 и 6 са изпълнени, тя следва да изпрати в Комисията:

- (а) името и адреса на групата заявител;
- (б) спецификацията на продукта цитирана в член 6;
- (в) името и адреса на службите или органите удостоверяващи съответствието с изискванията в спецификацията и техните специфични задачи;
- (г) декларация от държавата – членка, че тя счита, че подадената заявка от групата е в съответствие с изискванията на този регламент и с мерките приети за прилагането му.

7. В случаите когато заявлението за селскостопански продукт или храна е подадено от група от трета страна, то следва да бъде изпратено до Комисията директно или чрез службите на тази страна и следва да съдържа информацията посочена в параграф 3.

8. Документите цитирани в този член, изпратени до Комисията, следва да бъдат на един от официалните езици на институциите на Европейския съюз или да бъдат придружени от легализиран превод на един от тези езици.

Член 8

Проучване от Комисията

1. Комисията ще проучва чрез подходящи методи получените заявления по член 7 за да провери дали те са обосновани и отговарят на изискванията посочени в този регламент.

Тази проверка не може да надвишава срок от 12 месеца.

Всеки месец Комисията ще обявява публично списъка с имената, за които са подадени заявления до нея, както и датата на подаването на заявлението до Комисията.

2. Когато, въз основа на проведеното проучване в съответствие с първия подпараграф на параграф 1, Комисията реши, че изискванията постановени в този регламент са изпълнени, тя ще публикува в *Официалния вестник на Европейския съюз* информацията цитирана в член 7(3)(а), (б) и (в).

В случаи различни от този, Комисията ще вземе решение за отказ на заявлението, следвайки процедурата посочена в член 18(2).

Член 9

Възражения

1. В рамките на шест месеца от датата на публикацията в *Официалния вестник на Европейския съюз*, предвидена в първия подпараграф на член 8(2), всяка държава – членка или трета страна може да изкаже възражение срещу предложената регистрация чрез подаване на аргументирано искане до Комисията.

2. Всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, създадено или пребиваващо в държавата – членка, различна от държавата-членка, кандидатстваща за регистрация или в трета страна, може също да възрази срещу предложената регистрация чрез подаване на аргументирано искане.

В случай на физическо или юридическо лице създадено или пребиваващо в държавата – членка, такова искане следва да бъде депозирано в тази държава – членка в рамките на периода от време позволяващ възражения в съответствие с параграф 1.

В случай на физическо или юридическо лице създадено или пребиваващо в трета страна, заявлението следва да бъде подадено до Комисията, директно или чрез службите на съответната трета страна, в рамките на периода от време посочен в параграф 1.

3. Възраженията ще се приемат само ако те са получени от Комисията в рамките на посочения в параграф 1 период и ако показват:

(а) несъответствие с изискванията посочени в член 2, 4 и 5; или

(б) в случай на заявление по член 13(2), че използването на наименованието е законно, известно и икономически значимо за сходни селскостопански продукти или храни.

Комисията следва да провери основателността на възраженията.

Критериите цитирани в първия подпараграф следва да бъдат оценени по отношение на територията на Общността.

4. Ако Комисията не получи приемливи възражения по смисъла на параграф 3, тя ще регистрира наименованието.

Регистрацията се публикува в *Официалния вестник на Европейския съюз*.

5. Ако дадено възражение е приемливо съгласно параграф 3, Комисията ще покани заинтересованите страни да започнат консултации.

Ако заинтересованите страни постигнат споразумение в рамките на шест месеца, те ще уведомят Комисията за всички обстоятелства, които са дали възможност да бъде постигнато споразумението, включително и за становищата на заявителя и на възразяващия. Ако отделните елементи, публикувани в съответствие с член 8(2) не са били променени, или са били променени незначително, Комисията ще продължи с действията в съответствие с параграф 4 на този член. В противен случай, Комисията следва да повтори проучването цитирано в член 8(1).

В случай че не се постигне споразумение, Комисията ще вземе решение в съответствие с процедурата цитирана в член 18(2), имайки предвид традиционната употреба и действителната възможност за объркване.

Решението се публикува в *Официалния вестник на Европейския съюз*.

6. Документите цитирани в този член, изпратени до Комисията, ще бъдат написани на един от официалните езици на институциите на Европейския съюз или ще бъдат придружени от легализиран превод на един от тези езици.

Член 10

Заличаване

Когато Комисията, в съответствие с подробните правила цитирани в член 19(е), прецени, че съответствието с изискванията в спецификацията на селскостопански продукт или храна, признат като храна с традиционно специфичен характер, не може да бъде вече осигурено, тя ще започне процедура цитирана в член 18(2) за заличаване на регистрацията, която ще бъде публикувана в *Официалния вестник на Европейския съюз*.

Член 11

Изменение на спецификацията на продукта

1. Изменение на спецификацията на продукта може да бъде поискано от държавата – членка по заявка на група, установена на нейната територия, или от група установена в трета страна.

Във втория случай, заявлението следва да бъде изпратено до Комисията директно или чрез службите на тази трета страна.

Заявленията следва да посочват законен икономически интерес и да описват исканите изменения и съответната обосновка.

Заявленията за одобрение на изменение ще следват процедурата предвидена в член 7, 8 и 9.

Ако предложените изменения обаче, са незначителни, Комисията ще реши да одобри промените без да задейства процедурата по член 8(2) и член 9.

Комисията ще публикува, където това е удачно минималните изменения в *Официалния вестник на Европейския съюз*.

2. Държавите – членки следва да осигурят, че всеки производител или преработвател, който прилага спецификацията на продукта, за която е поискано изменение е информиран за публикацията.

В допълнение към възраженията, цитирани в член 9(3), ще бъдат допускани възражения, които показват икономически интерес в производството на храната с традиционно специфичен характер.

3. Когато изменението касае временна промяна в спецификацията в резултат на налагането на задължителни санитарни или фитосанитарни мерки от властите, заявлението ще бъде изпратено до Комисията от държавата – членка по искане на групата производители или от група установена в трета страна. Ще се прилага процедурата цитирана в четвъртия подпараграф на параграф 1.

Член 12

Наименования, индикации и символи

1. Само производител, който спазва изискванията в спецификацията на продукта може да изписва “храна с традиционно специфичен характер” на етикета, на рекламни или други документи свързани със селскостопански продукт или храна.

2. Когато се посочва “храна с традиционно специфичен характер” на етикета на даден селскостопански продукт или храна произведен в Общността, регистрираното наименование, придружено от символа на Общността или от индикацията “храна с традиционно специфичен характер” ще бъде обозначено на етикета.

3. Индикацията, посочена в параграф 2 може да се поставя по желание на етикета на храни с традиционно специфичен характер, произведени извън Общността.

Член 13

Подробни правила за регистрираното наименование

1. От датата на публикацията посочена в член 9(4) или (5), наименование вписано в регистъра по член 3, може да бъде използвано само за означаване на селскостопански продукт или храна съответстващ на спецификацията на продукт като храна с традиционно специфичен характер в съответствие с правилата постановени в член 12. Регистрирани наименования обаче, могат да продължат да се използват за етикетиране на продукти, които не съответстват на регистрираната спецификация, но индикацията “храна с традиционно специфичен характер”, съкращението ‘ХТСХ’ или свързаният с тях символ на Общността не могат да бъдат посочвани върху тях.

2. Храна с традиционно специфичен характер може да бъде регистрирана като се запази името на селскостопанския продукт или храна съответстващо на публикуваната спецификация на продукта, при условие че групата е поискала това в заявлението си за регистрация и процедурата предвидена в член 9 не е показала, че това наименование се използва по законен, признат или икономически значим начин за сходен селскостопански продукт или храна. От датата на публикацията посочена в член 9(4) или (5), наименованието, дори когато не е придружено с индикацията “храна с традиционно специфичен характер”, съкращението ‘ХТСХ’ или свързаният с тях символ на Общността, не може да се използва за етикетиране на сходни селскостопански продукти или храни, които не отговарят на изискванията на регистрираната спецификация.

3. В случаи на наименования, за които се иска регистрация само на един език, групата може да уточни в спецификацията на продукта, че при предлагането на продукта на пазара, етикетът може да съдържа в допълнение към наименованието на продукта на оригиналния език, указание и на други официални езици, че продуктът е получен в съответствие с традициите на района, държавата – членка или третата страна, от която е подадена заявката.

Член 14

Официални проверки

1. Държавите – членки определят компетентната служба или служби, отговорни за контрола по отношение на задълженията посочени в този регламент и в съответствие с Регламент (ЕО) No 882/2004.

2. Държавите – членки ще осигурят всеки оператор отговарящ на изискванията на този регламент да бъде обхванат от система за официални проверки.

3. Комисията ще публикува имената и адресите на службите и органите цитирани в параграф 1 или в член 15 и ще осъвременява данните периодично.

Член 15

Проверка на съответствието със спецификациите

1. По отношение на селскостопански продукти и храни произведени в Общността, проверката по отношение на съответствието със спецификациите преди пускането на продукта на пазара ще бъде осигурена чрез:

— един или повече компетентни органи цитирани в член 14,
и/или

— един или повече контролни органи по смисъла на член 2 на Регламент (ЕО) No 882/2004 действащи като сертифициращ орган за продукти.

Цената на тази проверка на съответствието със спецификациите ще бъде заплатена от операторите, обект на тези проверки.

2. По отношение на селскостопански продукти и храни произведени в трети страни, проверката на съответствието със спецификациите преди пускането на продукта на пазара, ще бъде осигурена чрез:

— една или повече обществени служби определени от третата страна,

и/или

— един или повече сертифициращи орана.

3. Органите по сертификация на продукта цитирани в параграфи 1 и 2 следва да спазват Европейския стандарт EN 45011 или стандарт ISO/IEC Ръководство 65 (Общи изисквания за органите, които осъществяват схеми за сертификация на продукти) и да бъдат акредитирани в съответствие с тези изисквания от 1 май 2010 г.

4. Когато органите цитирани в параграфи 1 и 2 са поели да одобряват съответствието със спецификациите, те следва да предоставят съответни гаранции за обективност и безпристрастност и да имат на разположение необходимият за изпълнение на функциите им квалифициран персонал и други ресурси.

Член 16

Декларации на производителите до определените служби или органи

1. Производител от дадена държава – членка, който възнамерява да произвежда храни с традиционно специфичен характер за първи път, дори и да принадлежи към група, която е направила първоначалното заявление, следва предварително да уведоми за това определените власти или органи цитирани в член 14(3) на държавата –членка в която този производител е установен, следвайки указанията на компетентните органи цитирани в член 14(1).

2. Производител от трета страна, който възнамерява да произвежда храни с традиционно специфичен характер за първи път, дори и да принадлежи към групата, направила първоначалното заявление, следва предварително да уведоми за това определените власти или органи цитирани в член 14(3), следвайки указанията на групата производители или на компетентните органи на третата страна.

Член 17

Защита

1. Държавите – членки следва да предприемат необходимите мерки за да обезпечат правна защита срещу всяка неправилна или подвеждаща употреба на термина “храна с традиционно специфичен характер”, на съкращението ‘ХТСХ’ и съответния символ на Общността, както и срещу всяка имитация на наименования регистрирани и защитени по член 13(2).

2. Регистрираните наименования ще бъдат защитени срещу всяка практика, която може да доведе до заблуждаване на потребителя, включително и практиките на внушаване на потребителите, че даден селскостопански продукт или храна е храна с традиционно специфичен характер, призната от Общността.

3. Държавите – членки следва да предприемат всички необходими мерки за да обезпечат, че търговските описания, използвани на национално ниво, не водят до объркване с наименованията регистрирани и защитени по член 13(2).

Член 18

Процедура за комитет

1. Комисията ще бъде подпомагана от Постоянен комитет за храни с традиционно специфичен характер.
 2. Когато се прави позоваване на този параграф ще се прилагат член 5 и член 7 на Решение 1999/468/ЕС.
- Срокът постановен в член 5(6) на Решение 1999/468/ЕС ще бъде фиксиран на три месеца.
3. Комитетът ще приеме правила за своята дейност.

Член 19

Правила за прилагане и преходни разпоредби

1. В съответствие с процедурата цитирана в член 18(2), ще бъдат приети подробни правила за прилагането на този регламент. Те ще обхващат по-специално:
 - (а) информацията, която следва да бъде включена в спецификацията на продукта цитирана в член 6(2);
 - (б) подаването на заявление за регистрация по член 7(1) от групи установени в различни държави – членки или в трети страни;
 - (в) предаването на заявлението по член 7(3) и (6), и член 7(7) и заявлението за изменения по член 11 до Комисията;
 - (г) регистъра на храни с традиционно специфичен характер по член 3;
 - (д) възраженията по член 9, включително и правилата за подходящите консултации между заинтересованите страни;
 - (е) заличаването на регистрацията на дадена храна с традиционно специфичен характер по член 10;
 - (ж) индикацията и символа по член 12;
 - (з) дефиниция на минимално изменение по четвъртия подпараграф на член 11(1);
 - (и) условията за проверка на съответствието със спецификацията на продукта.
2. Наименованията на вече регистрирани по Регламент (ЕЕС) No 2082/92 на датата на влизането в сила на този регламент автоматично ще бъдат включени в регистъра по член 3. Съответните спецификации ще се приемат за спецификации по член 6(1).
3. По отношение на висящи заявления, получените от Комисията възражения и искания преди влизането на този регламент в сила:
 - (а) процедурата по член 7 няма да се прилага;
 - (б) когато спецификацията включва елементи, които не са изброени в член 6, Комисията може да изиска нов вариант на спецификацията на продукта, съвместима с този член, ако това е необходимо с цел продължаване на процедурата по заявяване.

Член 20

Такси

Държавите – членки могат да наложат определена такса за покриване на техните разходи, включително и тези възникващи при проучването на заявленията за регистрация, възраженията и исканията, съгласно този регламент.

Член 21

Отмяна

Регламент (ЕИО) No 2082/92 се отменя.

Позоваването на отменения регламент ще се счита за позоваване на този регламент и ще се тълкува в съответствие с корелационната таблица в Приложение II.

Член 22

Влизане в сила

Този регламент влиза в сила на 20 – тия ден след публикацията му в *Официалния вестник на Европейския съюз*.

Член 12(2) обаче, ще се прилага от 1 май 2009, без да се отнася за вече пуснатите на пазара продукти преди тази дата.

Този Регламент е задължителен и пряко приложим във всички държави-членки.

Брюксел, 20 март 2006 г..

За Съвета

Президент

Дж. Прьол

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Хранителни продукти, упоменати в чл. 1 (1) (б)

- бира,
- шоколад и други хранителни продукти, които съдържат какао,
- захарни изделия, хляб, пасти, кейкове, бисквити и други печени изделия,
- макарони, сварени или пълнени,
- полуготови ястия,
- готови сосове за подправка,
- супи или бульони,
- напитки, направени от растителни екстракти,
- сладолед и шербети.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОРЕЛАЦИОННА ТАБЛИЦА

Регламент (ЕЕС) No 2082/92	Настоящия регламент
Член 1(1) първи подпараграф	Член 1(1) първи подпараграф
Член 1(1) втори подпараграф	Член 1(1) втори подпараграф
Член 1(2) и (3)	Член 1(2) и (3)
Член 2(1) първи подпараграф	Член 2(1) (точка (а))
Член 2(1) втори подпараграф	Член 2(2) втори подпараграф
Член 2(1) трети подпараграф	Член 2(2) трети подпараграф
Член 2(2) първо изречение	Член 2(1) (точка (г))
Член 2(2) второ изречение	Член 2(2) четвърти подпараграф
Член 2(3)	Член 2(1) (точка (в))
	Член 2(1) (точка (б))
	Член 2(2) първи подпараграф
Член 3	Член 3
Член 4(1)	Член 4(1) първи подпараграф
Член 4(2)	Член 4(1) втори подпараграф
Член 5(1)	Член 4(2)
Член 5(2)	Член 4(3) втори подпараграф
Член 5(3)	Член 4(3) първи подпараграф
Член 5(4)	Член 4(1) второ изречение на втори подпараграф
-	Член 5
Член 6(1)	Член 6(1)
Член 6(2)	Член 6(2)
Член 7(1)	Член 7(1)
-	Член 7(2)
Член 7(3)	Член 7(6)
-	Член 7(7) и (8)
Член 7(2)	Член 7(3)
-	Член 7(4) и (5)
-	Член 8(1)
Член 8(1) първи подпараграф	-
Член 8(1) втори подпараграф	Член 8(2) първи подпараграф
Член 8(2)	-
Член 8(3)	Член 9(1) и (2)
-	Член 9(3)
Член 9(1)	Член 9(4)
Член 9(2)	Член 9(5)
Член 10	Член 10
Член 11(1)	Член 11(1) първи подпараграф
Член 11(2) първи подпараграф	Член 11(1) трети подпараграф
-	Член 11(1) втори подпараграф

Член 11(2) втори подпараграф	Член 11(2)
Член 12	Член 19(1)(е)
Член 13(1)	Член 13(1)
Член 13(2)	Член 13(2)
-	Член 13(3)
Член 14	Член 14 и 15
Член 15(1)	Член 12(1)
-	Член 12(2) и (3)
Член 15(2)	Член 16(1)
Член 15(3)	-
Член 16	-
Член 17	Член 17(1) и (2)
Член 18	Член 17(3)
Член 19	Член 18
Член 20	Член 19
Член 21	-
-	Член 21
Член 22	Член 22
Приложение	Приложение I
-	Приложение II